

Abstrakt

V socialistickém období bylo historické jádro města Litoměřice i jeho vnitřní město zanedbáváno. Rozvoj města byl tehdy soustředěný na rozvoj sídlišť, která poskytovala zázemí především mladým rodinám s malými dětmi. V roce 1989 došlo v Československu k pádu socialistického režimu, což vedlo k demokratizaci litoměřické společnosti. Socialistická sídliště ztratila svůj lesk i atraktivitu bydlení. Z nejmladších částí města se staly části rychle stárnoucí. Naopak zanedbávané historické jádro města Litoměřice i jeho vnitřní město prošlo po roce 1989 procesem revitalizace, kde se nově rekonstruované byty staly místem pro život mnoha mladých obyvatel, čímž byl proces demografického stárnutí těchto částí města zpomalován. Prostorově diferenciovaná věková struktura obyvatel města Litoměřice se po roce 1989 díky působení procesu druhého demografického přechodu, demografického stárnutí a nových urbánních procesů proměnila. Cílem této práce proto je popsat a vysvětlit vývoj věkové struktury města Litoměřice a její prostorové diferenciaci v postsocialistickém období.

Klíčová slova: věková struktura, druhý demografický přechod, demografické stárnutí, revitalizace, postsocialistické období, Litoměřice